

Covered and free position

Ebben az útmutatóban arról írok, hogy egy szóban a hangsúlyos magánhangzó betűjéből hogyan lehet megjósolni annak kiejtését. Az egyszerűség kedvéért a magánhangzót jelölő betűket magánhangzóbetűknek fogom nevezni. Tudom, ez nyelvészeti nem pontos, de tanárként céлом a könnyű érthetőség.

Csak a **hangsúlyos** magánhangzókkal foglalkozunk, a hangsúlytalan magánhangzók nem olyan érdekesek. (Arról majd egy külön útmutatóban.)

Továbbá csak olyan (hangsúlyos) magánhangzókkal foglalkozunk, amelyeket **egy betűvel írnak**. (Az egyszótagú szavakat hangsúlyosnak tekintjük.)

Példák egy betűvel írt hangsúlyos magánhangzóra (vastagon és pirossal szedtem):

cat, **letter**, **Peter**, **lion**, **animal**

Példák több betűvel írt hangsúlyos magánhangzókra (ezekkel nem foglalkozunk, erről a kétbetűs magánhangzók című útmutatómban írtam, ami megtalálható a weboldalamon: www.balaskoattila.eu):

https://static.s123-cdn-static-d.com/uploads/3214655/normal_64fa1e519bcd8.pdf

head, **beautiful**, **moon**, **coat**, **meat**, **meet**

Sajnos előfordul, hogy két magánhangzóbetű néha egy magánhangzót jelöl, néha pedig kettőt.

ruin – két magánhangzó, két szótag **fruit** – egy magánhangzó, egy szótag

Ráadásul magánhangzóból is több van, mint a magyarban és vannak összetett, „többrészes” magánhangzók (erről egy külön útmutatóban írok a weboldalamon – Az angol nyelv hangjai).

https://static.s123-cdn-static-d.com/uploads/3214655/normal_64fa1cb51862f.pdf

Előfordul tehát olyan is, hogy két szóban a magánhangzók ugyanúgy hangzanak, de az egyik szóban két magánhangzó van, a másikban egy.

Például a **lion** és a **fire** szavak rímelnek, de a **lion**-ban két magánhangzó van és így két szótag, a **fire**-ben pedig egy. De ez a probléma bonyolult, ilyen nyelvészeti mélységekbe itt nem megyünk bele ☺, az angol hangokról szóló útmutató segít a megértésben.

Az angolban öt magánhangzóbetű van (illetve öt és fél): a, e, i/y, o, u. Az y jelölhet mássalhangzót is és magánhangzót is (ő a fél). Ha magánhangzót jelöl, akkor egyenértékű az i-vel, ezért egynek veszem őket. Mindegyiknek magánhangzóbetűnek **négy szabályos kiejtése van**, amikor hangsúlyos magánhangzót jelöl. Leírom egy táblázatban, példákkal.

A hangsúlyos magánhangzó betűjét pirossal és vastagon szedtem. Egy cellában a piros betűk kiejtése ugyanaz! Bizony ám! Például (a kis piros hangszóró a brit kiejtés, a kék az amerikai):

<https://www.ldoceonline.com/dictionary/matrix>

<https://www.ldoceonline.com/dictionary/harley-davidson>

<https://www.ldoceonline.com/dictionary/mosaic>

<https://www.ldoceonline.com/dictionary/nato>

<https://www.ldoceonline.com/dictionary/bob-marley>

<https://www.ldoceonline.com/dictionary/petri-dish>

<https://www.ldoceonline.com/dictionary/turbo>

<https://www.ldoceonline.com/dictionary/chaos>

<https://www.ldoceonline.com/dictionary/leo>

(A amerikai kiejtés némileg eltér, de ezzel itt nem foglalkozunk, a brit kiejtést vesszük alapul.)

A mássalhangzókkal kapcsolatban: Mivel itt alapvetően a betűk kiejtéséről van szó, olyan mássalhangzóbetű-kombinációkat, amelyeket egy mássalhangzóval ejtünk, „egy betűnek tekintünk” a szabályban. Ilyen kombinációk pl. a „th”, „ch”, „ph”, „qu”, „sh”. Példák a táblázatból: **e**ther, **a**che, **e**qual, **s**yphon, **h**yphen. Ugyanakkor, az „x”-et „két betűnek” tekintjük a szabály szempontjából, mert két hanggal ejtjük ki, például **t**axi.

	1	2	3	4
a	Kate, chaos, baker, ladle, table, mosaic, Harley-Davidson, NATO, ache, acre, matrix	careful, bare, caring	cat, bat, manner, land, taxi (carrot)	car, Arthur, garden, Bob Marley, Harley-Davidson
e	Peter, Petri dish, ether, equal, he, Leo	here, hero	set, letter, tent, ten (merry)	Germany, her, nerd
i, y	five, hi, lion, Bible, syphon, hyphen, fibre, apply	fire, hire	sit, list, lispig	sir, bird
o	go, Tony, noble	more, forearm	long hot dog (sorry)	Lord, born, dork
u	bugle, cucumber, cute	cure, fury	cut, butter, bundle, bubble, hunt (hurry)	church, fur, turd, turbo

Ha egy hangsúlyos magánhangzót egy betű jelöl, akkor majdnem 100%-ban (több mint 99%-ban) a kiejtése a négy kiejtés közül az egyik lesz. (Kevés kivétel van.) Feladatunk csak annyi, hogy eldöntsük, melyik a négy közül.

Ez sokkal bonyolultabb, mint amilyennek látszik, sok szabály befolyásolja, és sok a kivétel is.

Most csak a legátfogóbb, legáltalánosabb szabályt mondom el, amit további útmutatókban finomítani fogok további szabályokkal.

Látható, hogy az első és harmadik oszlopban a magánhangzóbetű után nincs „r” (a harmadik oszlopban a zárójeles szavakat most nem vesszük figyelembe, azokról később beszélek), a második és a negyedik oszlopban van.

Akkor lássuk ezt az általános szabályt. Ehhez érdemes kicsit mélyebben megismernünk a magánhangzók és mássalhangzók lelkivilágát és kapcsolatát ☺

A magánhangzók kedves, békés teremtések, míg a mássalhangzók agresszívek és nem szeretik a magánhangzókat (azért nem minden mássalhangzó egyformán agresszív).

Az angol ábécében (amikor a betű egyedül van) a magánhangzóbetűk kiejtése boldog magánhangzó (ilyen a magánhangzók kiejtése az első oszlopban). A magánhangzók boldogok, amikor a magánhangzóbetűjük „szabad” (ez a free position). Ilyen az első és második oszlop. Ezek tartalmazzák a „boldog” magánhangzókat (a piros betűk kiejtése). A gonosz mássalhangzók betűi el akarják kapni a magánhangzóbetűket és bedugni őket egy kukába és lefedni a kukát (ez a covered position). Ilyen a harmadik és negyedik oszlop, ahol a gonosz mássalhangzók betűi sikerrel jártak. Itt a piros betűvel jelölt magánhangzók kiejtése „szomorú”.

Ezt a „free position”-t és „covered position”-t nyelvészetből tanultuk az egyetemen, csak ott nem mondták el, hogy pontosan mit jelent. ☺ Én most elmondtam ☺ ☺ ☺. Ha magyarra kellene fordítani őket, jó fordítás lehetne a „nyertes” pozíció (a free position helyett) és a „vesztes” pozíció (a covered position helyett), legalábbis a magánhangzóbetűk szempontjából ☺. Lássuk akkor, hogyan kell elképzelnünk a „free position”-t és a „covered position”-t:

Free position:

1. Ha egy magánhangzóbetű egyedül van, akkor értelemszerűen szabad. Ez van, amikor az ábécé egyik magánhangzóbetűjét kimondjuk. Például „a”.

2. Ha a hangsúlyos magánhangzót nem követi mássalhangzó, vagyis a szó végén van, vagy egy másik magánhangzó követi, akkor is értelemszerűen „szabad” a hangsúlyos magánhangzó betűje, mert nincs utána mássalhangzóbetű, ami a kukába akarná dugni. (Csak a hangsúlyos magánhangzó utáni néhány betűt vesszük figyelembe, az előtte levőket nem!) Példák:

lion – a hangsúlyos magánhangzó (piros a betűje) után másik magánhangzó jön („o” a betűje), az tesó ☺
mosaic – a hangsúlyos magánhangzó után másik magánhangzó jön („i” a betűje), az tesó ☺

hi – a hangsúlyos magánhangzó betűje után nem jön semmi, nincs mássalhangzóbetű utána (hurrá ☺)

lie – a hangsúlyos magánhangzó betűje után egy magánhangzóbetű jön (tesó), de azt nem ejtjük. Ez azonban nem számít, itt csak a betűket nézzük.

reply – a hangsúlyos magánhangzó betűje után nem jön semmi, nincs mássalhangzóbetű utána (hurrá ☺)

3. Probléma akkor van, ha a hangsúlyos magánhangzó betűjét mássalhangzóbetű követi. Egy agresszív mássalhangzó betűje erősebb, mint egy békés magánhangzó betűje, a magánhangzóbetű veszítene. Ha azonban az agresszív mássalhangzó betűje után megint egy magánhangzóbetű jön (az sem baj, ha ezt már ki sem ejtjük), akkor a mássalhangzóbetű két tűz közé kerül: a két mássalhangzóbetű legyűri, és a mássalhangzóbetű nem tudja a hangsúlyos magánhangzó betűjét bedugni a kukába, tehát a hangsúlyos magánhangzó betűje „szabad”, és kiejtése boldog. Példák:

Peter

e – a hangsúlyos magánhangzó betűje

t – a gonosz mássalhangzóbetű

e – a jóságos magánhangzóbetű, aki a hangsúlyos magánhangzóbetű segítségére siet

vital

i – a hangsúlyos magánhangzó betűje

t – a gonosz mássalhangzóbetű

a – a jóságos magánhangzóbetű, aki a hangsúlyos magánhangzóbetű segítségére siet

NATO

A – a hangsúlyos magánhangzó betűje

T – a gonosz mássalhangzóbetű

O – a jóságos magánhangzóbetű, aki a hangsúlyos magánhangzóbetű segítségére siet

syphon

y – a hangsúlyos magánhangzó betűje

ph – a gonosz mássalhangzóbetű (ne felejtjük el, hogy mivel egy hangot jelöl, „egy betűnek” számít a szabály szempontjából)

o – a jóságos magánhangzóbetű, aki a hangsúlyos magánhangzóbetű segítségére siet

fake

a – a hangsúlyos magánhangzó betűje

k – a gonosz mássalhangzóbetű

e – a jóságos magánhangzóbetű, aki a hangsúlyos magánhangzóbetű segítségére siet

Nagyon érdekes, hogy ezt a szó végi „e” betűt ki sem ejtjük (gyakori eset), de ő nem is azért van ott, hogy kimondjuk, hanem azért, hogy **segítsen a hangsúlyos magánhangzónak, hogy kiejtése boldog lehessen!** No lám, no lám, mindennek oka van ☺

Namármost, mondtam, hogy a mássalhangzók sem egyformán agresszívak. Sőt, vannak amelyek annyira békések, mint a magánhangzók, és jobban is szeretik a magánhangzókat, mint a többi mássalhangzót. Ezért ezek a mássalhangzók néha árulók lesznek és átállnak a magánhangzók oldalára ☺ ☺ ☺. Ezek az áruló mássalhangzók az „l” és az „r”. Ne felejtjük el, hogy az angolban az „r” hangot sokkal lágyabban ejtik, mint a magyarban.

Például az „l” ugyanúgy lehet egy szótagban szótagképző, mint egy magánhangzó. Lássuk a **table** szót. ez kétszótagú, de csak egy magánhangzó van benne (a végén az „e”-t nem ejtjük).

Kiejtése a modern angolban ritkábban *téj-ből* (magyar betűkkel nem tudtam pontosan leírni a kiejtést), és gyakrabban *téj-bl*. (Szótagoltam ☺.) Meg lehet hallgatni:

<https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english/table>

<https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/table>

<https://www.ldoceonline.com/dictionary/table>

Ezt az „l”-et persze nem úgy ejtjük, mint a magyarban, de akkor is ő veszi át a második szótagban a magánhangzó szerepét. Látható, tehát, hogy az „l” sokkal nagyobb haverja a magánhangzóknak, mint a mássalhangzóknak (az „r” is, de arra most nem mondok példát ☺).

Melyek azok az esetek, amikor az „l” és az „r” „áruló lesz” és szembefordul a mássalhangzó betűjével, hogy segítse a hangsúlyos magánhangzót?

Amikor a legagresszívebb hat mássalhangzó betűje (p, t, c/k, b, d, g) közül az egyik után jön „l” vagy „r”.

Ez összesen 12 kombináció: pl, pr, tl, tr, cl/kl, cr/kr, bl, br, dl, dr, gl, gr
(A „k” hangot néha „k” betűvel, néha „c” betűvel írják: cat, kitten)

Példák:

table

a – a hangsúlyos magánhangzó betűje

b – az egyik legagresszívabb mássalhangzó betűje

l – az áruló, aki a magánhangzóbetűk segítségére siet

e – a jóságos magánhangzóbetű, aki a hangsúlyos magánhangzóbetű segítségére siet

Hárman (az **a**, az **l** és az **e**) együttes erővel legyűrjük az agresszív „b”-t és a hangsúlyos magánhangzó kiejtése boldog. Hurrá! ☺ ☺ ☺

bugle

u – a hangsúlyos magánhangzó betűje

g – az egyik legagresszívabb mássalhangzó betűje

l – az áruló, aki a magánhangzóbetűk segítségére siet

e – a jóságos magánhangzóbetű, aki a hangsúlyos magánhangzóbetű segítségére siet

Hárman (az **u**, az **l** és az **e**) együttes erővel legyűrjük az agresszív „g”-t és a hangsúlyos magánhangzó kiejtése boldog. Hurrá! ☺ ☺ ☺

További példák a táblázatból, a magyarázat ugyanez: **P**etri, **B**ible, **n**oble, **a**cre, **m**atrix

Természetesen, hárman is csak EGY agresszív mássalhangzó betűjét tudják legyűrni, például két „b”-t már nem. Lásd **b**ubble a harmadik oszlopban – itt az **u** kiejtése már szomorú.

Covered position

Hát igazából, minden olyan eset, ami nem „free position”, tehát ahol a mássalhangzók betűi túlerőben vannak. Ez egyszerűbb lesz, mint a free position. ☺

1. Egy békés magánhangzó betűje egy vagy több agresszív mássalhangzó betűje ellen esélytelen. Ha a hangsúlyos magánhangzó betűje után csak egy vagy több mássalhangzóbetű jön (és utána vége a szónak), akkor elkapják a magánhangzó betűjét és belegyömöszölik a kukába, gondosan lefedik (covered position ☺) és onnan énekelhet a magánhangzóbetű szomorúan (egy szomorú magánhangzóval a 3. vagy a 4. oszlopból).

Néhány példa a táblázatból: **cat**, **land**, **ten**, **tent**, **sit**, **list**, **long hot dog**, **cut**, **hunt**, **bird**,

2. Ha a hangsúlyos magánhangzó betűje után kettő vagy több mássalhangzóbetű jön, utána már hiába jön egy magánhangzóbetű segíteni, két magánhangzóbetű két vagy több mássalhangzóbetű ellen esélytelen. (kivéve persze a „free position”-nél említett agresszív mássalhangzó betűje + áruló kombinációt). Példák:

Két magánhangzóbetű (a piros és a zöld) fog közre két mássalhangzóbetűt:

manner, **l**isping (az –ing végződésről majd még beszélünk), **A**rthur (a th egynek számít), **H**arley, **M**arley, **g**arden, **ch**urch, **t**urbo **t**axi (ne felejtjük el, hogy az „x” „kettőnek számít”, mert két hangot jelöl)

Két magánhangzóbetű fog közre három mássalhangzóbetűt:

bundle, **b**ubble (itt még az áruló sem tud segíteni ☹)

A szabály egyszerűen

Persze, ha valaki azt mondja, hogy őt nem érdekli a magánhangzók és mássalhangzók lelki élete, csak a szabály minél egyszerűbben, megértem. Megpróbálom egyszerűen összefoglalni. ☺

Free position (a kiejtés az első vagy második oszlopban lesz – boldog magánhangzó ☺)

a) a hangsúlyos magánhangzó után nincs semmi, vagy magánhangzóbetű követi. Példák: **hi**, **lion**

b) a hangsúlyos magánhangzó betűje után egy mássalhangzóbetű és magánhangzóbetű jön. (A **th**, **ch**, **ph**, **qu**, **sh** betűpárok a szabály szempontjából egy betűnek számítanak, mert egy mássalhangzót jelölnek.)

Példák: **sy**phon, **K**ate, **P**eter

Vagy egy mássalhangzó betű helyett lehet egy „speciális kombináció” is, aminek első betűje **p**, **t**, **c/k**, **b**, **d**, vagy **g**, a második betűje pedig **l** vagy **r**. Példák: **m**atrix, **t**able

Covered position (a kiejtés a harmadik vagy negyedik oszlopban lesz – szomorú magánhangzó)

a) a hangsúlyos magánhangzó betűje után egy vagy több mássalhangzóbetű jön és más semmi (a szónak vége van). Példák: **ten**, **land**, **cat**, **sit**

b) a hangsúlyos magánhangzó betűje után kettő vagy több mássalhangzóbetű jön (kivéve a free position-nél említett speciális kombinációt) és utána magánhangzóbetű jön. Példák:

Arthur, **l**etter, **b**undle

Az **x** két betűnek számít (mert két hangot jelöl). Példa: **t**axi

Nos, hát így valóban sokkal egyszerűbb a szabály (de sokkal kevésbé érdekes ☺ ☺ ☺)

Most lássuk a zárójelben levő szavakat a 3. oszlopból. Normál esetben, ha „covered position” van és a hangsúlyos magánhangzó betűje után közvetlenül „r” jön, akkor a kiejtés a 4. oszlopban látható. Kicsit egyszerűbben: Ha a hangsúlyos magánhangzó betűje után „r” jön és utána semmi (vége van a szónak), vagy egy másik mássalhangzóbetű (nem „r”), akkor a kiejtés **minden esetben** a 4. oszlopban lesz ☺.

A kivételes eset az, ha a hangsúlyos magánhangzó betűje után dupla „r” jön (rr), és utána jön magánhangzóbetű. Ilyenkor a kiejtés a 3. oszlopban látható, ezek a szavak vannak zárójelben. Van más ilyen kivételes eset is, azt kicsit később megemlítem.

Na, ha már ennyit szenvedtünk vele, jó lenne, ha működne is a szabály, nem igaz? Én viszont azt mondtam az elején, hogy sok a kivétel (jajaj), és még finomítani kell más szabályokkal. Vannak azért olyan esetek, amikor nagyon jól működik a szabály ☺. Felsorolom a leggyakoribbakat (nem az összeset), jó?

A „covered position → szomorú kiejtés (a 3. vagy 4. oszlopból)” szabályból kevés a kivétel (bár ezek egy része nagyon gyakori szó) és nincs is más szabály, ami módosítaná. Nagyon agresszívak ezek a mássalhangzók ☺. Néhány kivétel (covered position de a kiejtés „boldog”, vagyis az 1. vagy 2. oszlopból van): **a**rrange, **w**aste, **C**ambridge, **H**astings, **n**ight, **b**ehind, **g**rind, **k**ind, **m**ild, **t**hig**h**, **W**right...

A free position bonyolultabb. Gyakran előfordul, hogy a kiejtés nem „boldog”, ahogy várjuk, hanem „szomorú”. Nézzük, milyen gyakran eredményez a free position megbízhatóan boldog kiejtést (az 1. vagy 2. oszlopból):

1. Ha a hangsúlyos szótag a szó utolsó (vagy egyetlen) szótagja, akkor nagyon kevés a kivétel a szabályból. Példák:

Kate, **f**ive, **a**che, **m**ore, **P**ete...

Vannak kivételek, de nagyon kevés, ezek ráadásul többnyire nagyon gyakori szavak.

Néhány példa:

have, **l**ive, **g**ive, **g**one, **s**hone, **c**ome...

2. Ha free position-ben levő **u** betű jelöli a hangsúlyos magánhangzót, akkor nyugodtak lehetünk, hogy a kiejtés boldog lesz. Példák:

cucumber, **m**usic...

Nagyon kevés a kivétel. Néhány példa:

study, **p**ublic, **p**ublish, **b**utler, **D**ublin, **c**ulinary...

3. Ha a hangsúlyos magánhangzó után másik magánhangzó jön, akkor a kiejtés 100%-ban boldog, ilyenkor nem kell aggódnunk. Példák:

lion, **L**eo, **ch**aos, **k**aolin, **arch**aic, **m**osaic, **E**uropean, **G**raham, **hero**ic, **ann**ihilate, **M**athias, **vari**ety

+ Még egy szabályt megemlítek majd, de nem itt, hanem a Covered and free position 2-ben. ☺

4. Ha a hangsúlyos magánhangzó az utolsó előtti szótagban van, akkor free position szabálya nem nagyon működik, olyan sok a kivétel (ezek egy részére vonatkozik más szabály is, de azt majd a Covered and free position 2-ben mondom el). A kiejtés néha boldog (kb 60%), néha szomorú (kb 40%). Példák:

Adam, **cons**ider, **del**iver, **ex**amine, **f**amine, **f**rigate, **l**emon, **l**inen, **m**anor, **m**oral, **P**aris, **ster**ile, **s**yrup

A négy dőlt betűs szó érdekes. Ezek „free position”-ben vannak, tehát a hangsúlyos magánhangzó kiejtésének szabály szerint a 2. oszlopban kellene lennie (mert „r” jön a magánhangzó után). Azonban itt nem működik jól a szabály, sok a kivétel. Ilyen esetben, ha „free position” van (a kiejtésnek a 2 oszlopban kellene lennie, mert „r” jön a magánhangzó után), de a kiejtés mégis szomorú, akkor a kiejtés a 3. oszlopban lesz. Ez a másik kivételes eset, amikor a hangsúlyos magánhangzó után „r” jön és a kiejtése mégis a 3. oszlopban van (nem a 2. vagy 4. oszlopban).

5. Ha még messzebb van a hangsúlyos szótag a szó végétől (hátról a harmadik, negyedik stb. szótagban), akkor a kiejtés leggyakrabban szomorú lesz (kb 90%-ban), akkor is, ha a hangsúlyos magánhangzó

free position-ben van. Kivétel persze a **2.** és **3.** pontok (és van még egy szabály a Covered and free position 2-ben). Példák:

Szomorú: **a**nimal, **e**lephant, **h**elicopter, **f**ederal, **o**riginal, **p**arody, **o**pera, rhinoceros, **p**arody, ins**a**nity...
Boldog (ritkább): **d**evious, **m**edian, **f**avourite, **d**ynamite, **h**ydrogen, **i**rony, **o**besity, **v**ariety (2. pont, szabályosan boldog), **c**ucumber (3. pont, szabályosan boldog)...

6. Lássuk, akkor az –ing előtt a szó végi mássalhangzóbetű megkettőződését. Erről írtam a Szóvégi mássalhangzóbetű megkettőződés című útmutatómban.

https://static.s123-cdn-static-d.com/uploads/3214655/normal_63a751965aeaf.pdf

Azért kettőződik meg a mássalhangzóbetű a szó végén, hogy a covered position megmaradjon és a kiejtés ne változzon. Példa:

sit – a hangsúlyos magánhangzó betűje covered position-ben, kiejtése a 3. oszlopban. Szó végén egyetlen mássalhangzóbetű elég a covered position-höz.

sitting – a hangsúlyos magánhangzó betűje covered position-ben, kiejtése szomorú. A hangsúlyos magánhangzó betűje után legalább két mássalhangzóbetű szükséges, ha azt akarjuk, hogy az utánuk jövő magánhangzóbetű ellenére is covered position legyen (szomorú kiejtés).

„**siting**” – ilyen szót nem ismerek, de ha nem kettőzzük meg a „t”-t, akkor a hangsúlyos magánhangzó betűje után egy mássalhangzóbetű jön és utána megint magánhangzóbetű, ez free position és boldog kiejtés. Nem engedhetjük meg, hogy egy –ing, vagy hasonló rag megváltoztassa a szó kiejtését ☺

És egy magánhangzóbetűvel kezdődő rag előtt a szó végi ki nem ejtett „e” miért esik ki? Mert már nincs rá szükség. Példa:

make – a (ki nem ejtett) **e** azért van a szó végén, hogy segítsen az **a**-nak és együttes erővel legyűrhessek a k-t és az **a** kiejtése boldog lehessen

making – az **i** segít az **a**-nak legyűrni a k-t így az **a** kiejtése boldog. Így más nincs szükség az **e**-re, aminek semmi más szerepe nem volt, csak hogy segítsen az **a** betűnek, hogy kiejtése boldog lehessen.